	Promotor dr hab. inż. Zbigniew Mitura	lmię i nazwisko Witold Kęsek	Data 28.09.2020
--	---------------------------------------	--	------------------------

Sprawozdanie z projektu w ramach praktyk studenckich

1. Cel projektu

Celem projektu było napisanie programu który służy do obliczania natężeń RHEED dla powierzchni arsenku galu (GaAs).

2. Metodologia

Aby obliczyć natężenie RHEED dla danej powierzchni będziemy posiłkować się metodami numerycznymi. Najpierw musimy obliczyć amplitudę wiązki elektronów przy pomocy równania:

$$r_{w} = \left\{ r_{w-1} \left[1 + h \left(ik + \frac{v_{w}}{2ik} \right) + \frac{h^{2}}{2} \left(-k^{2} + v_{w} \right) \right] + h \frac{v_{w}}{2ik} \right\} / \left\{ 1 - h \left(ik + \frac{v_{w}}{2ik} \right) + \frac{h^{2}}{2} \left(-k^{2} + v_{w} \right) - r_{w-1} h \frac{v_{w}}{2ik} \right\},$$
 (6)

Przy założeniach, że:

$$r_0 = 0$$
.

Oraz, że

$$r = r_W$$

Oraz:

$$v_w = v\left(\frac{z_{w-1}+z_w}{2}\right).$$

A także skorzystać z wzoru na potencjał vw, który będzie sumą potenjałów części dwuwymiarowych siatek atomów równoległych do badanych powierzchni. Wzór na j-tą część:

$$v_{j}(z) = -\Theta_{j} \left(1 + \frac{|q_{e}|U}{m_{0}c^{2}} \right) \times (\gamma_{Re} + i\gamma_{Im}) \frac{8\pi^{3/2}}{\Omega} \times \left\{ \sum_{l} \frac{a_{l}^{(j)}}{\left(b_{l}^{(j)} + B^{(j)} \right)^{1/2}} \exp \left[-\frac{4\pi^{2}}{b_{l}^{(j)} + B^{(j)}} \left(z - z_{j} \right)^{2} \right] \right\},$$

W naszym doświadczeniu zakładamy, że mamy na przemian warstwy Arsenu oraz Galu, a odległość między kolejnymi warstwami wynosiła 5,65/4 Å.

3. Analiza kodu

Główna funkcja programu (tzw. "main") to funkcja obliczająca nasze "r". Pierwsza pętla to wyliczenie "pokrycia (0-0.05.....-0.95-1) oraz wyliczenie wszystkich **v(z)** przy pomocy funkcji napisanej w innym pliku (opisanej niżej):

```
double covlc=covli+f*(covlf-covli)/ncov;
ComplexNumber []vz=v(covlc);
```

Później tworzona jest nazwa i otwierany plik do którego będą zapisywane wyniki dla danego pokrycia:

```
double angc=j*(angf-angi)/(nang-1);
double k = Wyliczenia. KdlαTety( teta: angc/180*Math.PI);
```

Kolejna pętla jest zagnieżdżona w poprzedniej i każde kolejne wykonanie pętli to delikatnie inny kąt oraz inne "**k**" wyliczane przy pomocy funkcji napisanej w innym pliku (opisanej niżej):

```
double angc=j*(angf-angi)/(nang-1);
double k = Wyliczenia.KdlαTety( teta: angc/180*Math.PI);
```

Jeśli k^2 wychodzi mniejsze od 0.01 to wynik wynosi -1:

```
if(k*k<0.01){
   out.println(df.format( number: -1));</pre>
```

Jeśli nie to wyliczane są kolejne elementy przy pomocy wzoru:

```
\begin{split} r_{w} &= \left\{ r_{w-1} \left[ 1 + h \left( ik + \frac{v_{w}}{2ik} \right) + \frac{h^{2}}{2} \left( -k^{2} + v_{w} \right) \right] + \right. \\ &\left. h \frac{v_{w}}{2ik} \right\} / \left\{ 1 - h \left( ik + \frac{v_{w}}{2ik} \right) + \frac{h^{2}}{2} \left( -k^{2} + v_{w} \right) - \right. \\ &\left. r_{w-1} h \frac{v_{w}}{2ik} \right\}, \end{split} \tag{6}
```

W środku petli obliczana jest górna cześć ułamka:

```
ComplexNumber top1 = new ComplexNumber( real: 0, k);

ComplexNumber top2 = new ComplexNumber( real: vz[g].imaginary / (2 * k), imaginary: -vz[g].real / (2 * k));

ComplexNumber top3 = new ComplexNumber( real: 1 + h * (top1.real + top2.real), imaginary: h * (top1.imaginary + top2.imaginary))

ComplexNumber top4 = new ComplexNumber( real: (-k * k + vz[g].real) * h * h * 0.5, imaginary: 0.5 * h * h * vz[g].imaginary);

top3.add(top4);

ComplexNumber top_result = new ComplexNumber(r_prev.real,r_prev.imaginary);

top_result.multiply(top3);

top_result.add(new ComplexNumber( real: h * top2.real, imaginary: h * top2.imaginary));
```

(**ComplexNumber** to klasa napisana przeze mnie służąca do przechowywania liczb zespolonych oraz obliczeń z nimi związanych).

Następnie obliczana jest dolna część ułamka i dzielone jest jedno przez drugie:

W drugim pliku (Wyliczenia) znajduje się prosta funkcja obliczająca k dla podanej O:

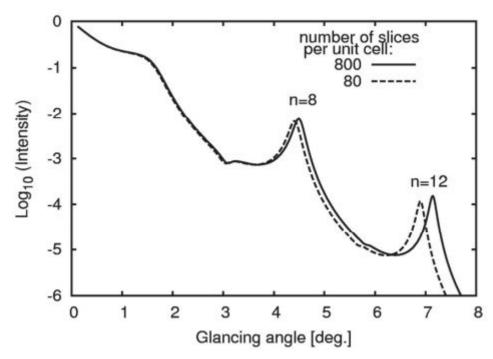
```
public static double KdlaTety(double teta){
    double K2=((2*m0*qe*2*Math.PI)/2*(Planck*Planck))*0.01*(1+U/(2*c))*U;
    return Math.sqrt(K2)*Math.sin(teta);
}
```

Oraz funkcja **v(covt)**, która w zależności od podanego pokrycia **covt** oblicza potencjał **vz** na całej wysokości (**22000** punktów pomiarowych między v początkowym i końcowym). Główną częścią tej funkcji są dwie zagnieżdżone pętle, z których wewnętrzna wykonuje działania związane z współczynnikami a i b danego pierwiastka, a zewnętrzna mnoży je przez pozostałe współczynniki.

```
for(int <u>k</u>=0;<u>k</u><nvcr;<u>k</u>++){
    double zcurr=zb+(k+1)*zstep;
    for(int j=0;j<natl;j++){</pre>
         double z_diff=(zcurr-zpl[j])*(zcurr-zpl[j]);
         for(int l=0;1<5;1++) {
                  a_{tmp[l]} = \alpha_{As[l]};
                  a\_tmp[\underline{l}] = a\_Ga[\underline{l}];
                  b_{tmp}[\underline{l}] = b_{Ga}[\underline{l}];
              double suma_a_b_1 = ((-4 * Math.PI * Math.PI) / b_tmp[l]) * z_diff;
              if (suma_a_b_1 < -15)
              double suma_a_b_2 = (a_tmp[l] / Math.sqrt(b_tmp[l])) * Math.exp(suma_a_b_1);
              vcurr += covl[j]*suma_a_b_2;
    double conf=-8*Math.PI*Math.sqrt(Math.PI)/omega;
    ComplexNumber tmp=new ComplexNumber( real: YRe*vcurr, imaginary: Ylm*vcurr);
    tmpv[k]=tmp;
return tmpv;
```

4. Porównanie wyników

Wyniki uzyskane w publikacji:

Wyniki uzyskane w programie napisanym przeze mnie:

